

Janusz Machowski

Wydział Geografii i Studiów Regionalnych

Uniwersytet Warszawski

Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny – projekt pobudzenia przedsiębiorczości lokalnej

Przedsiębiorczość, rozumiana jako umiejętność dostrzegania i wykorzystywania nowych możliwości na różnych polach działania, które dają szansę osiągnięcia większych korzyści niż dotychczas uzyskiwane, stała się koniecznością w rozwijającej się w Polsce gospodarce rynkowej. Z dniem akcesji do Unii Europejskiej Polska została włączona w nurt programów zapewniających realizację strategii lizbońskiej, która stwarza szansę szybszego rozwoju gospodarczego.

Możliwości pobudzenia innowacyjności i przedsiębiorczości, rozwoju nauki i badań podnoszących konkurencyjność gospodarki, stworzyły fundusze strukturalne Unii, wspierające uboższe i bardziej zacofane regiony i społeczności lokalne.

W miarę pogłębiania się podziału pracy i specjalizacji współczesne przedsiębiorstwa wydzielają ze swej działalności podstawowej działalność badawczo-rozwojową. Przejmują ją firmy pośredniczące między nauką a gospodarką, specjalizujące się w opracowywaniu nowych technologii czy sposobów wdrażania innowacji. Podmioty realizujące programy wsparcia innowacyjności i szeroko rozumianej przedsiębiorczości szczególnie w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) są określane jako ośrodki innowacji i przedsiębiorczości.

Geneza ośrodków innowacji jest związana z uczelniami amerykańskimi poszukującymi dodatkowych dochodów z komercjalizacji osiągnięć naukowych. Bazujące na konkretnym terenie, z koncepcją zagospodarowania i rozwoju obejmującą aktywność naukowo-badawczą oraz produkcyjną, powiązane z lokalną lub regionalną administracją oraz instytucjami wspierania przedsiębiorczości, organizacje tego typu są określane jako parki: technologiczne, naukowe, badawcze, naukowo-badawcze, naukowo-technologiczne, przemysłowo-technologiczne, technopolie itp.

Parki technologiczne są najbardziej koncepcyjnie i organizacyjnie rozwiniętym typem ośrodków innowacji. Za pierwszy park technologiczny uważa się utworzony w 1948 r. Bohanson Research Park w Menlo Park w Stanach Zjednoczonych. Najbardziej znanym tego typu przedsięwzięciem jest powołany w 1951 r. (przy Uniwersytecie Stanforda w Kalifornii) Stanford Research Park, który następnie rozrósł się w słynną Dolinę Krzemową. Obecnie działa na świecie ponad 800 tego typu przedsięwzięć, które powstały w prawie wszystkich krajach rozwiniętych.

W latach 60. i 70. XX w. pojawiły się tzw. inkubatory technologiczne – ośrodki innowacji mniej kosztowne i nastawione głównie na doradztwo, gromadzenie informacji i wspieranie technologiczne przedsiębiorstw.

Pierwsze prace studyjne nad adaptacją instytucji parku technologicznego w gospodarce polskiej zostały podjęte w drugiej połowie lat 80. XX w. przez zespół prof. Bohdana Gruchmana w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu. Za pierwszy polski park technologiczny należy uznać Poznański Park Naukowo-Technologiczny powstały w 1995 r. w ramach działalności

statutowej i gospodarczej Fundacji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Na początku powstawania parków w Polsce brak było zrozumienia dla idei ich tworzenia i brakowało środków finansowych oraz wsparcia rzeczowego ze strony przedsiębiorstw i władz regionów. Sytuacja zmieniła się radykalnie po uzyskaniu dostępu do funduszy strukturalnych UE. Środki unijne sprawiły, że w Polsce powstało około 50 inicjatyw utworzenia parków przemysłowych na bazie restrukturyzowanych przedsiębiorstw i technologicznych, opartych na ośrodkach naukowo-badawczych. Ich liczba wciąż wzrasta.

W ramach Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, lata 2004–2006, działanie 1.3 „Tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju firm”, Europejski Fundusz Rozwoju Unii Europejskiej współfinansuje ośrodki innowacji w formie parków przemysłowych, parków naukowo-technologicznych oraz inkubatorów technologicznych.

Park przemysłowy to zespół wyodrębnionych nieruchomości, w którego skład wchodzi co najmniej nieruchomość wraz z infrastrukturą techniczną pozostałą po restrukturyzowanym lub likwidowanym przedsiębiorstwie, utworzony na podstawie umowy cywilno-prawnej, której jedną ze stron jest jednostka samorządu terytorialnego, stwarzający możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorstwem, szczególnie małym i średnim.

Park technologiczny to zespół wyodrębnionych nieruchomości wraz z infrastrukturą techniczną, utworzony w celu dokonywania przepływu wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi a przedsiębiorstwami. Przedsiębiorcom wykorzystującym nowoczesne technologie oferowane są usługi w zakresie doradztwa w tworzeniu i rozwoju przedsiębiorstw, transferu technologii oraz przekształcania wyników badań naukowych i prac rozwojowych w innowacje technologiczne. Tworzy się także korzystne warunki prowadzenia działalności gospodarczej przez korzystanie z nieruchomości i infrastruktury technicznej na zasadach umownych.

Inkubator technologiczny to wyodrębniona organizacyjnie, budżetowo i lokalowo jednostka, która początkującym przedsiębiorcom z sektora małych i średnich przedsiębiorstw zapewnia pomoc w uruchomieniu i prowadzeniu firmy oferującej produkt lub usługę powstałą w wyniku wdrożenia nowej technologii.

Mimo wielu podobieństw (misja, cele, formy działania), parki bardzo się między sobą różnią. Praktycznie każdy z nich ma swoją specyfikę, wynikającą z lokalnych uwarunkowań, typu gospodarki i tradycji przemysłowych oraz potencjału środowiska naukowego.

Bardzo ciekawa inicjatywa powstała pod koniec 2003 r. w Płocku. Restrukturyzujący się Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A., największe polskie przedsiębiorstwo rafineryjno-petrochemiczne (firma notowana na giełdach w Warszawie i Londynie), oraz przedstawiciele miasta Płock, na którego terenie mieści się siedziba koncernu, podpisali wzajemne zobowiązania i ustalili zasady współpracy w związku z przygotowaniem i wdrożeniem projektu Płockiego Parku Przemysłowo-Technologicznego. Usytuowany w centrum Polski, w północnej części Płocka, w sąsiedztwie Zakładu Produkcyjnego PKN ORLEN S.A., dobrze skomunikowany z siecią drogową i kolejową (potencjalnie także z rzeczną i powietrzną), Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny miałby:

- zapewniać rozwój gospodarczy i społeczny miasta i regionu w dłuższym okresie przez zwiększenie udziału inwestorów zewnętrznych oraz tworzenie nowych, trwałych miejsc pracy, co wpłynęłoby na podniesienie poziomu życia mieszkańców;
- podnieść konkurencyjność PKN ORLEN S.A. i przedsiębiorstw regionu w skali europejskiej, dzięki lepszemu wykorzystaniu potencjału ludzkiego i materialnego; uczynić konkurencyjnymi przedsiębiorstwa działające w Parku;
- umożliwić współdziałanie w procesie restrukturyzacji Koncernu – tworzenie miejsc pracy, redukcję kosztów oraz rozwój spółek z grupy kapitałowej PKN ORLEN S.A.

W celu realizacji tego wspólnego przedsięwzięcia, 14.07.2004 r. ustanowiono podmiot zarządzający pod nazwą Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny SA (z kapitałem założycielskim w wysokości 1000 000 zł), w którym po połowie objęły udziały: Miasto Płock i PKN ORLEN S.A. Wymagany wkład własny oraz pozostałe koszty inwestycji (koszty niekwalifikowane) miały stanowić grunty i środki pieniężne, wniesione wspólnie przez Miasto Płock i PKN ORLEN S.A. do podmiotu zarządzającego Parkiem. Zgodnie z przyjętymi założeniami, zasadniczym źródłem finansowania pierwszego etapu powstawania Parku miały być środki z funduszy strukturalnych UE, które mogły stanowić do 75% kosztów kwalifikowanych inwestycji. Założenia finansowe powstania Parku w partnerstwie publiczno-prywatnym pozwoliły na ubieganie się o środki na sfinansowanie projektu pod nazwą „Pierwszy etap budowy infrastruktury technicznej, materialnej Parku Przemysłowego w Płocku” w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wyniku działania 1.3 Sektorowego Programu Operacyjnego – Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, lata 2004–2006. Starania uwieńczono zostały pełnym sukcesem; w wyniku konkursu prowadzonego za pośrednictwem Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny S.A. uzyskał dofinansowanie projektu w wysokości 39 375 000 zł (ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz budżetu państwa). Łącznie z wkładem jednostki samorządu terytorialnego Miasto Płock budżet przedsięwzięcia wyniósł 45 000 000 zł. Pierwszymi inwestycjami w ramach realizacji projektu były: wybudowanie systemów sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, centralnego ogrzewania oraz infrastruktury telekomunikacyjnej (przy użyciu światłowodu) na potrzeby Płockiego Parku Przemysłowo-Technologicznego, a także systemu dróg wewnętrznych Parku Przemysłowego. Zrewitalizowane obiekty byłego Zespołu Szkół Ochrony Środowiska w Płocku przy ul. Zglenickiego 42 przekształcono w Centrum Administracyjne Płockiego Parku Przemysłowo-Technologicznego. W Centrum Administracyjnym Parku zlokalizowano instytucje administrujące projektem, udostępniono odpowiednie powierzchnie biurowe dla firm – lokatorów Parku i zapewniono wspólne powierzchnie użytkowe dla funkcji wystawienniczych, reprezentacyjnych i szkoleniowych.

Obecnie w Centrum Administracyjnym składającym się z 4 budynków o powierzchni około 5000 m² zgrupowane są głównie firmy logistyczne, informatyczne, administracyjne i prawne: Orlen Projekt S.A., Orlen Administracja Sp. z o.o., Orlen Księgowość Sp. z o.o., Orlen Biuro Podatków, Elektrobudowa S.A. (Oddział Płock), Lumena Park Sp. z o.o., Henczke Budownictwo Sp. z o.o., INES S.A., Automatic System Engineering Sp. z o.o., Centrum Komercjalizacji Technologii Sp. z o.o., Bertschi Poland Sp. z o.o., Stangpol Sp. z o.o., Eco-Invest S.A., Orlen Biuro Informatyki, PCC Rokita S.A., BW. GASTRO. Część zlokalizowanych w Parku przedsiębiorstw to firmy należące do liczącej 76 spółek i osiągającej najwyższe dochody w kraju Grupy Kapitałowej PKN ORLEN S.A. lub z nią współpracujące.

Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny oferuje ulgi i zachęty dla przyszłych lokatorów – przedsiębiorców:

- zwolnienia z podatku od nieruchomości na okres od 1 roku do 5 lat w zależności od liczby nowo utworzonych miejsc pracy;
- dostępność funduszy UE – możliwość uzyskania dodatkowych punktów w trakcie procesu aplikacyjnego przez przedsiębiorcę – lokatora prowadzącego swoją działalność w Parku;
- specjalistyczne szkolenia i kursy prowadzone przez powołaną do tego instytucję Centrum Edukacji Sp. z o.o., stale współpracującą z Parkiem.

Projekt zakłada funkcjonowanie Parku jako zespołu trzech ściśle powiązanych ze sobą i współpracujących konglomeratów: parku przemysłowego, parku technologicznego i parku naukowo-

-badawczego. Określenie „park przemysłowo-technologiczny” oznacza, że na terenie Parku z jednej strony priorytetem jest restrukturyzacja obszaru przemysłowego, a z drugiej – rozwój nowoczesnych technologii z próbami kształtowania elementów innowacyjnych, co ewoluuje w kierunku parku technologicznego. Park w obecnej postaci jest parkiem przemysłowym, a naturalny jego profil został zdefiniowany przez podstawową działalność PKN ORLEN S.A.

Obszar Płockiego Parku Przemysłowo-Technologicznego wykorzystuje tereny strefy ochronnej Zakładu Produkcyjnego PKN ORLEN S.A. i obejmuje powierzchnię 200,4 ha. To największa powierzchnia spośród parków tego typu w Polsce. Park dysponuje najwyższym wśród parków istniejących w Polsce kapitałem zakładowym (od 31.08.2006 r. – 50 460 860 zł, z udziałem po 50% akcjonariuszy założycieli – miasta Płock i PKN ORLEN S.A.). Baza surowców i produktów, jaką oferują PKN ORLEN S.A. i firmy należące do Grupy Kapitałowej, pozwala na prowadzenie działalności w bardzo różnych branżach przemysłu. Stwarza to możliwość lokalizacji w Parku firm produkujących komponenty, produkty i półprodukty m.in. w branżach: chemicznej, farmaceutycznej, papierniczej, gumowej, farb i lakierów, włókienniczej, tworzyw sztucznych i samochodowej.

Szczególną rolę odgrywa Basell Orlen Polyolefins Sp. z o.o., będąca spółką joint venture. Utworzona w 2003 r. przez PKN ORLEN S.A. i Basell Europe Holdings B.V. spółka (udział po 50%) jest jedynym polskim producentem poliolefin, dysponującym zakładami o światowej skali, produkującymi polipropylen i polietylen na bazie unikatowych technologii należących wyłącznie do firmy Basell. Przekazując licencje na najnowocześniejsze na świecie technologie i prawa do korzystania ze swych znaków firmowych, Basell stworzył ogromne możliwości rozwoju tej gałęzi przemysłu w Polsce. Zapewniając surowce do produkcji, urządzenia i usługi na swym terenie, PKN ORLEN S.A. zyskał najwyższej jakości produkty.

Poważnym inwestorem, jakiego pozyskał Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny, jest firma PCC Rokita S.A. z siedzibą w Brzegu Dolnym, będąca jedną z większych firm chemicznych w Polsce, zaopatrująca w produkty przemysłowe tworzyw sztucznych, kosmetyczny i chemii gospodarczej. Jej strategicznym akcjonariuszem (90% akcji) jest niemiecka firma PCC AG z siedzibą w Duisburgu.

30.01.2006 r. zawarto porozumienie, dzięki któremu powstanie nowa inwestycja przemysłowa o wartości nie niższej niż 40 000 000 zł i zostaną stworzone co najmniej 32 stałe miejsca pracy. PCC Rokita uruchomi jedną ze swych wytwórni w bezpośrednim sąsiedztwie Zakładu Produkcyjnego PKN ORLEN S.A., który zobowiązał się do wybudowania i uruchomienia rurociągu. Będzie nim dostarczał surowce na potrzeby wytwórni. Wartość tej umowy szacowana jest na 350 000 000 zł. Inwestycja została zlokalizowana w jednej z ośmiu stref, na które dzieli się powierzchnia Parku, z przeznaczeniem wyłącznie pod inwestycje i działalność spółki PCC Rokita.

Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (Uchwała nr 299/XVI/03 Rady Miasta Płock z 28.10.2003 r.), teren Parku został podzielony na strefy funkcjonalne. Strefy I i II zostały przeznaczone do prowadzenia działalności produkcyjnej, strefy III i VII – do działalności usługowo-produkcyjnej i usługowo-biurowej, a strefy IV, V i VI – do działalności usługowo-produkcyjnej.

W 2006 r. zostały oddane do użytku strefy uzbrojone w ramach projektu „Pierwszy etap budowy infrastruktury technicznej, materialnej Parku Przemysłowego w Płocku”. W miarę realizacji inwestycji sukcesywnie refundowane są koszty ponoszone przez wykonawców. Rozległa gama surowców i produktów wytwarzanych przez PKN ORLEN S.A. i współpracujące z nim firmy stwarza ogromne możliwości dynamicznego rozwoju tej części Parku – Parku Przemysłowego. Pierwszy etap tworzenia Parku Przemysłowego ma się zakończyć w 2008 r.

Park Technologiczny, którego powstanie jest przewidziane do 2019 r. w ramach II etapu rozwoju, ma realizować zadania z zakresu transferu nowoczesnych technologii oraz inkubacji przedsiębiorstw innowacyjnych, podobnie jak Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego w Płocku oraz Centrum Komercjalizacji Technologii znajdujące się na terenie Parku.

W tym przypadku bardzo pomocne wydają się być doświadczenia Basell Orlen Polyolefins Sp. z o.o., a zwłaszcza najnowocześniejsze technologie oferowane przez tę firmę oraz jej bardzo pozytywny stosunek do idei powstania projektu Parku (firma określa siebie jako partnera w jego tworzeniu, a działania traktuje jako pewnego rodzaju misję).

Etap trzeci rozwoju Płockiego Parku Przemysłowo-Technologicznego, czyli tworzenie Parku Naukowo-Badawczego, jest przewidziany głównie na lata 2019–2028. Park Naukowo-Badawczy ma w przyszłości wykorzystywać potencjał płockich wyższych uczelni. Kształcą one aktualnie około 10 tys. studentów, m.in. w Szkole Nauk Technicznych i Społecznych (filia Politechniki Warszawskiej), Szkole Wyższej im. Pawła Włodkowica i Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej, na kierunkach: inżynieria środowiska, informatyka, technologia chemiczna, zarządzanie i marketing, finanse i rachunkowość przedsiębiorstw, studia językowe i ekonomia.

W 2004 r. prezydent Płocka, prezes PKN ORLEN S.A. oraz rektor Politechniki Warszawskiej zawarli trójstronne porozumienie o współpracy w zakresie działalności naukowo-badawczej w ramach projektu tworzenia Płockiego Parku Przemysłowo-Technologicznego. W 2006 r. zostało ono przedłużone na kolejne 3 lata. Porozumienie uwzględnia profil Parku i podmiotów go tworzących w programach kształcenia uczelni i zapewnia możliwość wykonywania prac naukowo-badawczych oraz ekspertyz dzięki modernizacji bazy naukowej. Jednym z przykładów tej współpracy jest realizacja projektu Centrum Doskonałości CERED – Redukcja Wpływu Przemysłu Przetwórczego na Środowisko Naturalne, przez filię Politechniki Warszawskiej.

Projekt Parku Przemysłowo-Technologicznego umocnił współdziałanie PKN ORLEN i miasta Płock na rzecz rozwoju regionu, pobudzając lokalny potencjał naukowo-badawczy związany z chemią i takimi dziedzinami, jak ochrona środowiska, gospodarka odpadami i recykling, logistyka, usługi finansowe i naukowe, informatyka i telekomunikacja. Tworzenie Parku zmobilizowało do działania nie tylko głównych udziałowców projektu. Aby promować lokalnych przedsiębiorców i pozyskiwać inwestorów, Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny prezentowany był przez Polską Agencję Informacji i Inwestycji Zagranicznych m.in. przedstawicielom misji dyplomatycznych w Polsce oraz uczestnikom polsko-chińskiego forum biznesu.

W celu zwiększenia atrakcyjności inwestycyjnej, miasto Płock rozpoczęło modernizację dróg i zleciło zbudowanie bezprzewodowej sieci informatycznej wykorzystującej szerokopasmowy system radiowy WiMax oraz miejskiej sieci teleinformatycznej pozwalającej na wymianę informacji i elektroniczny obieg dokumentów pomiędzy jednostkami administracji miejskiej. Będą one dostępne także na terenie Parku.

Tworząc Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny, kierowano się filozofią działania, która koncentruje środki finansowe na najbardziej efektywnych projektach i przedsięwzięciach w sektorze przedsiębiorstw, instytucji naukowo-badawczych oraz otoczenia biznesu i przyczynia się do pobudzenia lokalnej przedsiębiorczości. Praktyka potwierdza te możliwości.

Płocki Park Przemysłowo-Technologiczny w partnerstwie publiczno-prywatnym dobrze promuje idee przedsiębiorczości; może być przykładem dla tego typu inicjatyw.

Poszczególne inicjatywy tworzenia parków technologicznych czy przemysłowo-technologicznych odzwierciedlają specyfikę lokalnego środowiska naukowego i biznesu, typ gospodarki i tradycje przemysłowe oraz kulturowe uwarunkowania przedsiębiorczości. Nie ma jednego uniwersalnego modelu rozwoju gwarantującego sukces takiego przedsięwzięcia.

Według autora opracowania powodzenie takiej inicjatywy zależy od wielu czynników, z których najważniejsze to:

1. odpowiedni poziom finansowania – znaczny kapitał założycielski pozwala na wstępne działania związane z powstawaniem i rozwojem parku, w tym rozwój infrastruktury i stworzenie przyszłym lokatorom dogodnych warunków prowadzenia działalności;
2. partnerstwo publiczno-prywatne (optymalny wydaje się równy udział w finansowaniu przedsięwzięcia przez obu partnerów) pozwalające na wsparcie finansowe do 75% kosztów kwalifikowanych inwestycji Parku ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej;
3. jasna strategia rozwoju, oparta na działaniach promujących wzrost konkurencyjności oraz budowę marki zarówno przedsiębiorstw, jak i regionu. W tych działaniach wiodącą rolę powinien odgrywać partner prywatny;
4. oparte na zasadach synergii porozumienie o współpracy w zakresie działalności naukowo-badawczej i wdrożeniowej z lokalnymi uczelniami i ośrodkami badawczymi;
5. zaufanie i bezpośrednie zaangażowanie partnerów zwiększające skuteczność działań oraz kompetencja w działaniu, zwłaszcza podczas udziału w konkursach o przyznanie wsparcia publicznego dla organizowanego przedsięwzięcia.

Stworzenie ośrodka, w którym innowacyjne projekty naukowo-badawcze będą wspierały przedsiębiorczość i procesy gospodarcze oparte na nowoczesnych technologiach, to cel długofalowy. Powinno się również tworzyć priorytety na okresy krótko- i średnioterminowe, oparte na wiodących w parkach branżach, co pozwoli na efektywne wykorzystywanie zaangażowanych środków finansowych.

Największym zagrożeniem realizacji takich inicjatyw mogą być zmiany władz, zarówno przedsiębiorstw, jak i władz publicznych, co nie sprzyja ciągłości działań.

Wydaje się jednak, że stworzone przez Unię Europejską możliwości finansowego wspierania ze środków funduszy strukturalnych pozwolą tego typu ośrodkom promującym przedsiębiorczość i innowacyjność w Polsce rozwijać się bez przeszkód.

Literatura

1. Benko G., 1993, *Geografia technopolii*, PWN, Warszawa
2. Dzierżanowski M., Szultka S., Tamowicz P., Wojnicka E., 2005, *Analiza stanu i kierunków rozwoju parków naukowo-technologicznych, inkubatorów technologicznych i centrów transferu technologii w Polsce*, PARP, Warszawa
3. *Innowacyjność 2006. Stan innowacyjności, metody wspierania, problemy badawcze*, 2006, A. Żołnierski (red.), PARP, Warszawa
4. Matusiak K.B., 1998, *Ośrodki innowacji i przedsiębiorczości* [w:] K.B. Matusiak, E. Stawasz (red.), *Przedsiębiorczość i transfer technologii. Polska perspektywa*, Łódź/Żyrardów
5. Matusiak K.B., Matusiak M., 2005, *Potencjał i zasoby parków technologicznych* [w:] K.B. Matusiak (red.) *Ośrodki innowacji w Polsce*, PARP, SOOIPP, Poznań/Warszawa
6. Matusiak K.B. (red.), 2005, *Innowacje i transfer technologii. Słownik pojęć*, PARP, Warszawa
7. *Ocena możliwości rozwojowych polskich Parków Przemysłowych. Raport dla ARP*, 2006, IPI – The Institute for Industrial Promotion, Warszawa
8. *Parki naukowe i technologiczne. Polska perspektywa*, 1999, B.M. Marciniak, J. Guliński (red.), Wydawnictwo Poznańskie, Poznań

Adresy internetowe

1. www.arp.pl
2. www.parp.gov.pl
3. www.paiz.gov.pl
4. www.pppt.pl
5. www.orlen.pl
6. www.ump.pl
7. www.pi.gov.pl
8. www.sooiip.org.pl
9. www.stim.org.pl

The Płock Industrial and Technological Park – Program for Nascent Local Entrepreneurship

A measure “Establishing Environment Conducive to Enterprises Development” was one of strategic goals of the Sectoral Operational Program “Improvement of competitiveness of the economy, 2004–2006”. This measure will be compatible with a development of the enterprises and entrepreneurship in technology and industrial parks.

Despite industrial and technology parks have similar goals, these facilities are different. Each park has its own unique nature because of its regional, cultural and economic conditions as well as available growth potential.

The initial profile of The Płock Industrial and Technological Park – created in July 2004/ /shareholders: PKN ORLEN /50%/ and City of Płock /50%/ – was defined by the basic operation of PKN ORLEN and will benefit from financial and technological potential of this company.

This program will activate the local R&B potential connected with the chemical industry and related fields, such as: environmental protection, waste treatment and recycling, logistics as well as financial and banking services, IT, and telecommunications.